

مصوبه شماره ۲۹۶۱۳۷ مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۲۹ شورای عالی کار: حداقل مزد روزانه کارگران مشمول قانون کار در سراسر کشور از

تاریخ ۱۴۰۲/۱/۱ به شرح زیر اعلام می گردد:

۱- از ابتدای سال ۱۴۰۲ حداقل مزد روزانه با نرخ یکسان برای کلیه کارگران مشمول قانون کار (اعم از قرارداد دائم یا موقت) مبلغ ۱/۷۶۹/۴۲۸ (یک میلیون و هفتصد و شصت و نه هزار و چهارصد و بیست و هشت ریال) تعیین می گردد. مزد ماهیانه براساس تعداد روزهای ماه در طول سال (۳۱، ۳۰ و ۲۹) محاسبه و پرداخت می گردد.

۲- همچنین از اول سال ۱۴۰۲ سایر سطوح مزدی نیز به میزان روزانه (۲۱٪) مزد ثابت یا مبنا (موضوع ماده ۳۶ قانون کار) نسبت به آخرین مزد در سال ۱۴۰۱ به علاوه ۸۳/۵۹۶ (هشتاد و سه هزار و پانصد و نود و شش ریال) مشروط بر آنکه مزد روزانه هر کارگر از مبلغ مندرج در بند ۱ کمتر نگردد.

۳- نرخ پایه سنوات در سال ۱۴۰۲ در مورد کارگران دارای قرارداد دائم و موقت که دارای یکسال سابقه کار شده و یا یکسال از دریافت آخرین پایه سنوات آنان در همان کارگاه گذشته باشد، اعم از اینکه حق سنوات (مزایای پایان کار) خود را تسویه حساب کرده باشند یا خیر، روزانه ۷۰/۰۰۰ (هفتاد هزار ریال) می باشد.

بن نقدی کارگری: پرداخت مبلغ ریالی وجه بن کارگری (تحت عنوان کمک هزینه اقلام مصرفی خانوار) به کارگران در سال ۱۴۰۲ بابت هر کارگر اعم از متأهل یا مجرد ماهیانه مبلغ ۱۱/۰۰۰/۰۰۰ (یازده میلیون ریال) خواهد بود.

حق اولاد: مستند به مواد ۸۶ و ۸۷ قانون تأمین اجتماعی و با در نظر گرفتن ماده (۷۳) قانون جوانی جمعیت مصوب آبان سال ۱۴۰۰ و بدون محدودیت مربوط به تعداد فرزندان معادل سه برابر حداقل حقوق یعنی مبلغ ۵/۳۰۸/۲۸۴ (پنج میلیون و سیصد و هشت هزار و دویست و هشتاد و چهار ریال) برای هر فرزند و با رعایت شرایط مذکور در قانون کمک عائله مندی (حق اولاد) می بایست پرداخت گردد.

۱- بیمه شده حداقل سابقه پرداخت حق بیمه هفتصد و بیست روز کار را داشته باشد.

۲- سن فرزندان او از هجده سال کمتر باشد و یا منحصراً به تحصیل اشتغال داشته باشند تا پایان تحصیل یا در اثر بیماری یا نقص عضو طبق گواهی کمیسیونهای پزشکی موضوع ماده ۹۱ این قانون قادر به کار نباشند.

کمک هزینه مسکن: کارفرمایان مکلفند بابت کمک هزینه مسکن از ابتدای ۱۴۰۲ مبلغ ۹/۰۰۰/۰۰۰ (نه میلیون ریال) پرداخت نمایند. (مبلغ مذکور پیشنهاد شورای عالی کار می باشد و اجرائی شدن آن منوط به تصویب هیات وزیران می باشد)

مزایای پایان کار (تبصره ۴ الحاقی به ماده ۷ قانون کار): کارفرمایان موظفند به کارگران با قرارداد موقت به نسبت مدت کارکرد مزایای قانونی پایان کار را به ماخذ هر سال یک ماه آخرین مزد پرداخت نمایند.

ماده ۳۹: مزد و مزایای کارگرانی که بصورت نیمه وقت و یا کمتر از ساعات قانونی تعیین شده به کار اشتغال دارند به نسبت ساعات کار انجام یافته محاسبه و پرداخت می شود.

ماده ۴۶: به کارگرانی که به موجب قرارداد یا موافقت بعدی به مأموریتهای خارج از محل خدمت (بیش از ۵۰ کیلومتر) اعزام می شوند، فوق العاده مأموریت تعلق می گیرد. این فوق العاده نباید کمتر از مزد ثابت یا مزد مبنای روزانه کارگران باشد.

ماده ۵۱: غیر از مواردی که در این قانون مستثنی شده است، ساعات کار کارگران در شبانه روز نباید از ۸ ساعت و مجموع ساعات کار در هفته از ۴۴ ساعت تجاوز نماید.

ماده ۵۶: کارگری که در طول ماه بطور نوبتی کار می کند و نوبتهای کار وی در صبح و عصر واقع می شود ۱۰ درصد و چنانچه نوبتها در صبح و عصر و شب قرار گیرد ۱۵ درصد و در صورتی که نوبتها به صبح و شب، عصر و شب بیفتد ۲۲/۵ درصد علاوه بر مزد بعنوان فوق العاده نوبت کاری دریافت خواهد کرد.

ماده ۵۸: برای هر ساعت کار در شب تنها به کارگران غیر نوبتی ۳۵ درصد اضافه بر مزد ساعت کار عادی تعلق می گیرد.

ماده ۵۹: در شرایط عادی ارجاع کار اضافی به کارگر با رعایت موارد ذیل مجاز است:

الف- موافقت کارگر ب- پرداخت ۴۰ درصد اضافه بر مزد هر ساعت کار عادی

ج- فوق العاده یک ساعت اضافه کاری براساس حداقل مزد در سال ۱۴۰۲ (۳۳۷/۹۵۳ ریال) می باشد.

ماده ۶۲: کارگرانی که به هر عنوان روزهای جمعه کار می کنند در مقابل عدم استفاده از تعطیل روز جمعه علاوه بر تعطیل یک روز دیگر در هفته، فوق العاده ۴۰ درصد اضافه بر مزد دریافت خواهند کرد.

تبصره ماده ۶۲: کارگاههایی که با انجام ۵ روز کار در هفته و ۴۴ ساعت کار قانونی کارگرانشان از دو روز تعطیل استفاده می کنند مزد هر یک از دو روز تعطیلات هفتگی برابر با مزد روزانه کارگران خواهد بود.

ماده ۶۳: علاوه بر تعطیلات رسمی کشور، روز کارگر (۱۱ اردیبهشت) نیز جزء تعطیلات رسمی کارگران به حساب می آید.

ماده ۶۶: کارگر نمی تواند بیش از ۹ روز مرخصی سالانه خود را ذخیره کند.

در کارگاههای کمتر از ده نفر مجموع مرخصی استحقاقی سالیانه ۲۱ روز کاری می باشد (ایام تعطیل هفتگی و رسمی جزء ایام مرخصی نمی باشد) (مصوبه مورخ ۸۱/۱۰/۲۹ هیئت محترم وزیران) و در کارگاههای بالای ده نفر مجموع مرخصی استحقاقی سالیانه ۲۶ روز کاری می باشد. (ایام تعطیل هفتگی و رسمی جزء ایام مرخصی نمی باشد)

ماده ۶۹: تاریخ استفاده از مرخصی با توافق کارگر و کارفرما تعیین می شود. در صورت اختلاف بین کارگر و کارفرما نظر اداره کار و امور اجتماعی لازم الاجرا است.

ماده ۷۴: مدت مرخصی استعلاجی با تأیید سازمان تأمین اجتماعی جزء سوابق کار و بازنشستگی کارگران محسوب خواهد شد.

مرخصی زایمان: طبق بند (الف) ماده (۱۷) قانون جوانی جمعیت مصوب آبان ۱۴۰۰ مدت مرخصی زایمان زنان شاغل در بخش های دولتی و غیر دولتی ۹ ماه تمام می باشد.

ماده ۷۹: به کارگماری افراد کمتر از ۱۵ سال تمام ممنوع است.

ماده ۱۴۸: کارفرمایان کارگاههای مشمول این قانون مکلفند براساس قانون تأمین اجتماعی نسبت به بیمه نمودن کارگران واحد خود اقدام نمایند.

ماده ۱۸۸: اشخاص مشمول قانون استخدام کشوری یا سایر قوانین و مقررات خاص استخدامی و نیز کارگاههای خانوادگی انجام کار آنها منحصراً توسط صاحب کار و همسر و خویشاوندان نسبی درجه یک از طبقه اول وی انجام می شود مشمول مقررات این قانون نخواهد بود.

مصوبه ۷۰/۱۲/۶ مجلس شورای اسلامی (قانون مربوط به عیدی و پاداش سالانه مشمولین قانون کار)

کلیه کارفرمایان کارگاههای مشمول قانون کار (اعم از شاغل در بخش دولتی و خصوصی) مکلفند به هر یک از کارگران خود به نسبت یکسال کار معادل شصت روز مزد به عنوان عیدی و پاداش پردازند، مبلغ پرداختی از این بابت به هر یک از کارکنان نبایستی از معادل نود روز حداقل مزد تجاوز نماید.

سایر اطلاعات مرتبط در نشانی اینترنتی ذیل قسمت روابط کار قابل دسترسی می باشد.